วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๙

ประสิทธิ์ลูกรักแม่เดือน จ.พ. ของลูกลงวันที่ ๔ สิงหาคมเมื่อวานนี้ถึงมากกว่า ๒๓
จะได้รับตั้ง ๒ ตอนคงไม่ลืมคราวเรือออก ที่บอกว่าเงินที่ส่งมาทางไทย
เลขนั้นทำไมลืมจึงได้รับช้าถึงวันที่ ๒๑ ความจริงอีกสิ่งเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม
แต่ไปส่งที่แบงก์สยามกำมาจลเสียค่าส่งก็แพงกว่าแบงก์ฮ่องกงแลทำไมจึงถึง
ช้าไปเพราะวันพุธเขาไปไทรเลขส่งพายมทตอบจึงต้องไปที่แบงก์สยามทุกแบงก์
ฮ่องกงเขาไม่มีส่งไปอเมริกาถ้าอ้างช้าตั้งสิบหกวันคงนี้ก็คงไม่ไกลลูก
จะไม่มีเงินใช้จึงรับรู้วันจะไปส่งเรื่อยๆ พอทราบว่าได้รับก็เสียดายค่าส่งแพง
แต่ของพายแลดีพี่คงต้องไทรไป เพราะเงินไม่ได้ตามกำหนดบางเดือนก็
ไม่ไหนเรากไม่มีจะส่งให้ก่อน ถึงพายพทก็เหมือนกันเมื่อ ๒ วันนี้ขึ้น
ก็ได้รับ จ.ม. จากมหาวิทยาลัยอเมริกาถึงมาทางเงินค่าเทอมที่ติดพาย
มท ๑๓๐ เหรียญเดือนกันยากต้องไทรเลขไปขอเงินไทยส่งรอบกว่า
เดือนหนึ่งพายแลคงไม่ได้อีก เพราะพายมทเขาจะสำเร็จสิ้นปีนี้แล้ว
ถ้าพี่ทิลกบอกมาว่าอีกตปลกก็จะสำเร็จนี้เรียนของลกสิ้นปี
เมื่อสำเร็จแล้วได้ปริญญาหรือได้เกียรติคอนลกเต็มทำนิมิตชอบ
ถามแม่ก็บอกไม่ลกเมื่อวันเกิดของลกแม่ได้อ้างงินไปเข้าทำบุญบำรุง
การศึกษาของเด็กอนาถาปีละ ๕ สตง เท่าอายุของลกและอุทิศให้
ลกเรียนให้ได้ผลสำเร็จเถิด เมื่อ ๒๔ วันนี้คุณพ่อมาเล่าให้ฟัง
ว่าใครก็จำไม่ได้กรมพิพิทย์เขาฝันถึงลกว่ากลับมาแล้วเรียนสำเร็จออก
ขายกว่าอยู่สยามแม่ก็ฝันถึงเหมือนกัน แต่ดูไม่ใช่เหมือนวันหมือน
อย่างหรือพายแลด จ.ม. ไปที่เขียนวันที่ ๒๔ แล้วไม่ได้ทิ้งสอดมาด้วย
ลกบอกว่ายายมาอยู่กับอย่างพี่เดี๋ยนหนาวนักมดนนึงออกคันเดือนละกี่เยน
ดีแล้วที่มาอยู่รวมกับพี่พองเรา ได้ทราบจากหนังสือพิมว่าที่เอ่ยกว่า
แผ่นดินไหวปีละสองหนแม่ตกใจอ้าลกย้ายไปอยู่ใกล้ทะเลไม่เอาเรา
ได้ทราบราคาเครื่องอัดเพลงราสิทที่ พระท่านก็คอยฟังจนแม่ไม่
คอยไปหาท่านก็ลืจะถามถึง ลกแม่เลงเดือนได้แล้วอยากได้
ร่มเหมือนเล็กๆ สีกด คนนี้ยังของเปียกร้าไปซื้อสั่งให้มาให้หนึ่งสาม
ดอยไผ่สยามมีร่มสีมะดาดดีเล็กๆ เวลาฝนก็สบายดีกันทุกคน
แต่ไม่บ่นเวลาฝนมีแต่เรื่องอมใจดอยเรื่องคนใช้ ทุกเช้าก็ตาม
ผัวชายไปทำงานเสียเปนคนหนึ่งไปเมื่อวันที่ ๒๕ นี้พวกเล็กก็ตาม
ผัวชายไปอีกกะเลือ ๆ คนยังไม่ได้ว่าจะไปตไปเลยยังไงบ้างฉลีมีน
คนไม่ยักดีเชื่อพอกลกจะถึงแม่ก็ฟังเปนสือ แต่ละคนลืมแต่ปาก
บอกลืมลืมลืมทุกชนิดคนลืมหลามกวมยุ่ง แม่